

Η διαφορετικότητα είναι πλούτος, η ομορφιά, είναι η ίδια η ζωή.

Quino, Μαφάλιντα, εκδ.

Απελάστε το Ρατσισμό

Η Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων καθιερώθηκε το 1966 από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών σε ανάμνηση ενός τραγικού συμβάντος, που συγκλόνισε την παγκόσμια κοινή γνώμη. Στις 21 Μαρτίου του 1960 η αστυνομία της ρατσιστικής Νοτίου Αφρικής πυροβόλησε εν ψυχρώ κατά μιας διαδήλωσης φοιτητών στην πόλη Σάρπβιλ, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους 70 άνθρωποι. Οι νεαροί διαδηλωτές διαμαρτύρονταν ειρηνικά κατά των νόμων του απαρτχάιντ, που είχε επιβάλλει το καθεστώς της λευκής μειοψηφίας στη χώρα, εφαρμόζοντας τη θεωρία της ανισότητας ανάμεσα στις φυλές. Ο ΟΗΕ μας καλεί αυτή τη μέρα να ενώσουμε τις φωνές μας για τα θύματα του ρατσισμού, των φυλετικών διακρίσεων, της ξενοφοβίας και της μισαλλοδοξίας. Αυτό βέβαια ακούγεται υποκριτικό και οξύμωρο σε μια εποχή κατά την οποία οι κοινωνικές ανισότητες διευρύνονται και τα ανθρώπινα δικαιώματα καταπατούνται όλο και περισσότερο. Δεν πρέπει λοιπόν, η μέρα αυτή να λάβει επετειακό χαρακτήρα, ούτε να δώσει την ευκαιρία να σε κείνους που εφαρμόζουν αυτές τις πολιτικές να χύσουν κροκοδείλια δάκρυα στις τηλεοράσεις και αλλού. Ας μην ξεχνάμε ότι ο ρατσισμός σε μια κοινωνία δε μετράται ούτε από τον αριθμό των ρατσιστικών επιθέσεων που εκδηλώνονται σε αυτήν ούτε ασφαλώς από ρηματικές αποκηρύξεις του τύπου "Εμείς δεν είμαστε ρατσιστές", που από μόνες τους εμπεριέχουν δόσεις ρατσισμού. Φαίνεται την επόμενη μέρα, από το πόσο κινητοποιείται η

αστυνομία, από το πόσο ευαισθητοποιούνται οι δικαστικές αρχές και οι τοπικές κοινωνίες, από το πόσο καταδικάζονται από τους δημοσιογράφους, από το πόσο αντιστέκονται οι πολίτες. Ο Μάνος Χατζηδάκης είχε πει κάποτε , «Όταν το τέρας δεν μας ενοχλεί, αρχίζει να μας μοιάζει». Κι αυτό πρέπει να το 'χουμε πάντα κατά νου, όταν γινόμαστε μάρτυρες ρατσιστικής συμπεριφοράς.

Οι απαρχές του ρατσισμού βρίσκονται στο 16ο αιώνα, όταν ο Δυτικός κόσμος με τους κατακτητικούς αποικιακούς πολέμους υποδούλωσε ή εξολόθρευσε τους αυτόχθονες της Αμερικής, τους μαύρους της Αφρικής, τους αραβικούς και ασιατικούς πληθυσμούς. Η κατάφωρη αυτή αδικία ήθελε πάλι το ιδεολογικό της άλλοθι. Έτσι, κατά τα τέλη του 19ου αιώνα ο ρατσισμός έπαιρνε στην Ευρώπη μια ψευδοεπιστημονική βιολογική επίφαση που θα οδηγούσε αργότερα στη γενοκτονία των Εβραίων και των Τσιγγάνων και στη διάρκεια του 20ου αιώνα σε αλληπάλληλες αιματηρές εκρήξεις ρατσιστικής βίας σε Ευρώπη, ΗΠΑ και Ν. Αφρική.

Η ξενοφοβία και ο ρατσισμός ωστόσο, έχουν πάρει νέο πρόσωπο στις μέρες μας. Δεν εκφράζονται πια ανοικτά με μια απαξίωση για το διαφορετικό, αλλά αντίθετα οι ρατσιστές σήμερα δηλώνουν υπερασπιστές της διαφορετικότητας. Στο όνομα όμως αυτής της διαφορετικότητας ζητάνε να πάψει η μετανάστευση για να προστατεύσει ο καθένας λαός την κουλτούρα του, την καθαρότητά του! Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα έχει να αντιμετωπίσει νέες προκλήσεις?

Οι χώρες του δυτικού κόσμου βρίσκονται σήμερα αντιμέτωπες με μια οδυνηρή πραγματικότητα που οι ίδιες δημιούργησαν: Με την αποικιοκρατία εκμεταλλεύθηκαν τις πλουτοπαραγωγικές πηγές των χωρών του «Τρίτου Κόσμου», στη συνέχεια συντήρησαν περιφερειακούς πολέμους για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους και τέλος, υποθήκευσαν οριστικά τη δυνατότητα αυτόνομης ανάπτυξης των φτωχών χωρών. Όμως σήμερα καλούνται να αντιμετωπίσουν τα εκατομμύρια νέων μεταναστών και προσφύγων που κατακλύζουν τις χώρες τους και «απειλούν» την κοινωνική τους ισορροπία. Εκατομμύρια άνθρωποι, που δεν έχουν τίποτε να χάσουν, στοιβάζονται αυτοί και τα όνειρά τους σε σαπιοκάραβα, φορτηγά, ψυγεία, ή διασχίζουν επί μέρες χιονισμένα βουνά ανάμεσα από ναρκοπέδια, με την ελπίδα ότι κάπου υπάρχει μια θέση για αυτούς στο σύγχρονο κόσμο μας. Έρμαιο των δουλεμπόρων, όσοι από αυτούς επιζήσουν στο μακρύ τους ταξίδι, γίνονται αντικείμενα εκμετάλλευσης των κυβερνήσεων, οι οποίες, όταν του χρειάζονται ως φθινό εργατικό δυναμικό, είναι σχετικά «ανεκτικές». Όταν όμως το «ξένο», το «άλλο», το «διαφορετικό» γίνεται αποδιοπομπαίος τράγος όλων των κακών, τότε οι μετανάστες γίνονται η πιο εύκολη λεία των ρατσιστικών μας νοοτροπιών. Σε μια εποχή, η οποία επιβάλλει τον ατομισμό, την ιδιώτευση και την αδιαφορία και στην οποία τα πάντα μετριοούνται σε οικονομικούς δείκτες και οι κοινωνίες μας οδηγούνται στην απανθρωπιά και στη βαρβαρότητα, θα πρέπει να ξαναθυμηθούμε τις ανθρώπινες αξίες και την αλληλεγγύη. Η

υπόθεση άλλωστε του ρατσισμού αφορά όλους μας, γιατί πολύ απλά όλοι μας δυνητικά μπορεί να πέσουμε θύματά του. **Ο Μπέρτολτ Μπρεχτ το διατύπωσε θαυμάσια:**

«Όταν ήρθαν να πάρουν τους τσιγγάνους δεν αντέδρασα.

Δεν ήμουν τσιγγάνος.

Όταν ήρθαν να πάρουν τους κομμουνιστές δεν αντέδρασα.

Δεν ήμουν κομμουνιστής.

Όταν ήρθαν να πάρουν τους Εβραίους δεν αντέδρασα.

Δεν ήμουν Εβραίος.

Όταν ήρθαν να πάρουν εμένα δεν είχε απομείνει κανείς για να αντιδράσει.»

Τι σημαίνει ο όρος apartheid

Το **απαρτχάιντ** (**apartheid**), όρος από τη [γλώσσα Αφρικάανς](#) και τα [ολλανδικά](#) που σημαίνει

διάκριση

, ήταν μια πολιτική φυλετικού διαχωρισμού, κατά την οποία ο πληθυσμός όπου εφαρμοζόταν χωριζόταν σε καθορισμένες γεωγραφικές ζώνες. Πρωτοεμφανίστηκε το [1948](#)

στη

[Νότιο Αφρική](#)

από το Εθνικό Κόμμα και καταργήθηκε στις

[30 Ιουνίου](#)

[1991](#)

.Κατ' επέκταση, ο όρος απαρτχάιντ χρησιμοποιείται για να υποδηλώσει κάθε πολιτική φυλετικού διαχωρισμού σε οποιοδήποτε σημείο του κόσμου.

Από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια

Επισκεφτείτε το [?μουσειο? Apartheid](#)

[Διαβάστε τι έχουν κάνει τα Ηνωμένα Έθνη για την αντιμετώπιση των φυλετικών διακρίσεων](#)

[Διαβάστε τη θέση των Ηνωμένων Εθνών για την Πολιτική Φυλετικού Διαχωρισμού \(Apartheid\)](#)

[Ποια είναι η χώρα μου; Ένα κείμενο του Νίκου Οντουμπιτάν,μετανάστη δεύτερης γενιάς.](#)

**«Όταν γεννιέμαι, είμαι μαύρος
Όταν μεγαλώσω, είμαι μαύρος
Όταν κάθομαι στον ήλιο, είμαι μαύρος
Όταν φοβάμαι, είμαι μαύρος
Όταν αρρωσταίνω, είμαι μαύρος
Κι όταν πεθαίνω, ακόμα είμαι μαύρος
Κι εσύ λευκέ άνθρωπε
Όταν γεννιέσαι, είσαι ροζ
Όταν μεγαλώνεις, γίνεσαι λευκός
Όταν κάθεσαι στον ήλιο, γίνεσαι κόκκινος
Όταν κρυώνεις, γίνεσαι μπλε
Όταν φοβάσαι, γίνεσαι κίτρινος
Όταν αρρωσταίνεις, γίνεσαι πράσινος
Κι όταν πεθαίνεις, γίνεσαι γκρι
Και αποκαλείς εμένα έγχρωμο;».**

Ποίημα που προτάθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη ως το καλύτερο ποίημα του 2006, γραμμένο από ένα παιδί από την Αφρική.Κυκλοφορεί και ως ανέκδοτο στο διαδίκτυο.

Κι ένα παιχνίδι που μας δίνει την ευκαιρία να βιώσουμε τι σημαίνει να είσαι πρόσφυγας.Αν τολμάτε να [παίξετε](#)

Αναδημοσίευση απο το [τον ιστότοπο του 5ο Γυμνασίου Ηρακλείου](#)

